

Na 13 jaar neemt pastoor Eugène Jongerden afscheid

Boze brieven en mooie woorden

Jeroen Haarsma
j.haarsma@hollandnord.combinatie.nl

Hoorn * De keukentafel staat vol kaarten. Bedankjes, vaak met een emotionele boodschap. Of met een verontschuldiging, gestuurd door mensen die morgen niet bij de allerlaatste dienst van de vertrekkende pastoor Eugène Jongerden kunnen zijn. Het is aan diezelfde keukentafel waar Jongerden aanschuift voor een openhartig afscheidsgesprek. Met gemengde gevoelens leeft hij toe naar zijn laatste dienst in de Hoornse Koepelkerk. „Ik heb zin in mijn nieuwe uitdaging, maar laat tegelijkertijd zo veel achter.” In ruim dertien jaar tijd bouwt Jongerden (49) een hechte band op met zijn werkgebied. Hoeveel West-Friezen in al die jaren hun hart luchten aan deze keukentafel? „Ik denk dat ik jaarlijks tussen de vijftig en zestig mensen mocht ontvangen. Het persoonlijk pastoraat is ontzettend belangrijk werk en dat blijft ook zo.”

Zoekende

Daar staat tegenover dat Jongerden in zijn West-Friese periode ook veel kerkgangers ziet afhaken. In een paar jaar tijden sluiten de deuren van de kerken in de Hoornse wijken Grote Beer, Kersenboogerd en natuurlijk de Engelbewaarderskerk in Hoorn-Noord. „Ik zie mezelf nog zo voor de laatste keer

de kerk uitlopen met allemaal attributen in mijn handen. Dat doet als voorganger wat met je. Het ergste vind ik nog dat de gemeenschap een tijdlang zoekende is na het sluiten van een kerk.” Boze kerkgangers nemen de pastoor een kerksluiting soms persoonlijk kwalijk. „Ik was voor sommigen toch de 'aanstichter'. Ik kreeg onaardige brieven thuis. 'U laat ons in de steek.' Ik wilde iedereen dan het liefst persoonlijk uitleggen dat dit noodzakelijk was met het oog op de toekomst. Maar ik begreep de woede wel, het hoorde bij een rouwproces.” Ook in de dorpen zijn de emoties voelbaar als in 2013 de parochies van Hoorn, Zwaag, Westerblokker, Oosterblokker en Westwoud samensmelten tot de parochie Heilige Matteüs. „Ik maakte pittige vergaderingen mee over dit onderwerp, want in de dorpen vreesde men dat de eigen identiteit verloren ging.” Jongerden neemt echter vooral blije herinneringen mee naar zijn nieuwe woon- en werkplaats Amstelveen. „Tijdens het persoonlijk pastoraat sprak ik mensen die tegen me zeiden: 'Ik had een heel

ander beeld van de kerk; een beetje stoffig. Maar u weet me te boeien'. Dat is het mooiste compliment dat je kunt krijgen. Ook de woorden van mensen na een viering blijven mij bij. Als ik hoor dat bepaalde woorden hen raakten of dat het koor zo mooi zong, dan doet dat mij goed.” De kracht van de kerk ziet Jongerden bij grote tragedies. „De aanslagen in Parijs, de vliegtuigramp in Oekraïne... Als zoiets gebeurt, moet je als kerk onmiddellijk de deuren wijd open zetten. Je zag bij de vliegtuigramp ook dat het stiltecentrum van de Koepelkerk helemaal vol stond met kaarsjes.” Jongerden gaat tijdens de diensten in op de angst die leeft onder mensen na bijvoorbeeld een aanslag. En tijdens de crisis op de angst om te moeten leven zonder baan. „Die periode was voor veel mensen ook heel zwaar. En vergeet niet dat stille armoede, ook in Hoorn, nog altijd een heel groot probleem is.”

Moeder

Veranderde Jongerden de voorbije jaren als mens? „Ja, ik ben veranderd”, klinkt het zonder aarzeling. „De fusieperiode was ook voor mij persoonlijk erg zwaar. Mijn moeder overleed, terwijl ik in Rome was. Ik had geen kans om afscheid te nemen. Een emotionele aanslag. Ik koos op een gegeven moment voor een rustperiode van drie maanden. Ik ging terug naar Rome om mezelf te herpakken. Dat lukte, want het parochiebestuur zei al

snel na mijn terugkomst: 'U bent ontspannender en veel opener'. Die periode heeft ervoor gezorgd dat ik rouwende mensen nog beter kan begrijpen. Dat is heel waardevol.’ De aanstaande pastoor van de parochie Amstelland trekt met een

Periode in Rome om zichzelf te herpakken

Jongerden aan tafel tussen de kaartjes, vele met een mooie boodschap.

FOTO MARCEL ROB

goed gevoel de deur achter zich dicht. „Er heerst duidelijkheid over de locaties. Het 'bundelen' was een grote stap. Het voelt voor mij als een logisch moment om te vertrekken.” Een opvolger is er nog niet. „Totdat die bekend is, blijf ik

juridisch gezien de pastoor.” Morgen, om 11 uur in de Hoornse Koepelkerk, begint Jongerden aan zijn laatste kerkdienst in West-Friesland. „Ik bemoei me niet met m'n afscheid. Ik wilde dat graag met Pinksteren houden, vanwege

de symboliek.” Hoe de toekomst van de 'fusieparochie' eruit ziet? Nooit over je graf heen regeren, heeft Jongerden altijd geleerd. Määr: „Ik hoop dat het eenheidsgevoel verder groeit. Dat zou heel mooi zijn.”